Dosarul nr. 2-2697/2022;
PIGD 2-22121034-51-2-15082022-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 06 martie 2024
Cererea de apel a fost depusă la data de 13 martie 2024
Hotărârea integrală întocmită la 08 aprilie 2024

Judecătoria **, în componenţă:***
Preşedintele şedinţei, judecătorul Lilia Potînga
Grefier Revinghin-Trușin Elena

Cu participarea:
Avocatului reclamantului, Andrian Fetcu
Avocatului pârâtului, Culeac –Reul Natalia
Pârâtului, Asandi Ion
Intervenientului accesoriu, Plămădeală Ion
Reprezentantului intervenientului accesoriu, SRL „ Chirii Consulting”, Asandi Ion
Reprezentantului intervenientului accesoriu, SRL„Elenvas”, avocatul Andrian Fetcu
În lipsa
Autorității administrative, AGEPI, care a solicitat examinarea în lipsa sa

Examinând în şedinţă publică, în procedură generală, cererea de chemare în judecată depusă
De către
Reclamantul Grosu Vasile născut la data de *****, IDNP *****, domiciliat mun. *****, str. *****
Împotriva
Pârâtului Asandi Ion , născut la data de *****, IDNP *****, domiciliat r-ul *****, s. *****
Intervenientului accesoriu, Plămădeală Ion
Intervenientului accesoriu, SRL „ Chirii Consulting”,
Intervenientului accesoriu, SRL„Elenvas”,
Autoritatea administrativă, AGEPI,
Privind constatarea nulității actului juridic

A c o n s t a t a t:

CIRCUMSTANȚELE CAUZEI CIVILE:

La data 15.08.2022, avocatul Andrian Fetcu în interesele lui Grosu Vasile a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Asandi Ion prin care solicită constatarea nulității absolute a antecontractului de vînzare-cumpărare din 05.04.2020 încheiat între Asandi Ion și Grosu Vasile cu repunerea părților în situația anterioară antecontractului; încasarea de la Asandi Ion suma de

19000,00 euro sau echivalentul în valută națională la data pronunțării hotărârii, precum și cheltuieli de judecată.

La data de 16.08.2022 cererea a fost repartizată în mod aleatoriu judecătorului Lilia Potînga.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul indică că, în fapt, la data de 05.04.2020 între reclamantul Vasile Grosu, pe de o parte, și pârâtul Ion Asandi, pe de altă parte, ambii persoane fizice, a fost încheiat un act intitulat antecontract de vînzare-cumpărare, obiectul contractului constituind, de fapt, afacerea dezvoltată de agenția imobiliară înregistrată la AGEPI cu marca națională CHIRII.MD, în care intrau conform anexei la contract, în special: marca propriu-zisă CHIRII.MD înregistrată la Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală a Republicii Moldova, adică brandul CHIRII.MD, dominul CHIRII.MD, precum și alte chestiuni și bunuri accesorii pentru buna desfășurare în continuare a afacerii dezvoltate până atunci de acel brand CHIRII.MD de către CHIRII CONSULTING SRL, prețul contractului fiind de 19.000 euro.

Menționează că conform condițiilor acelui antecontract de vânzare-cumpărare, art.3 (1), promitentul vânzător, adică pârâtul Asandi Ion, declara și garanta că la data încheierii actului, adică la data de 05.04.2020 deține în proprietate bunurile ce constituie obiect al antecontractului în mod legal și în proprietate exclusivă, fiind înregistrat pe numele său în mod valabil, iar promitentul cumpărător, adică reclamantul Vasile Grosu, s-a obligat de a achita prețul obiectului antecontractului în cauză, în trei rate, și anume: prima rată de 5.000 euro până la data de 10.04.2020; a doua rată de 5.000 euro până la data de 10.05.2020; și diferența de 9.000 euro până la data de 10.09.2020.

Susține că sumele de bani menționate mai sus au fost achitate în întregime de către reclamantul Grosu Vasile pârâtului Asandi Ion, mențiunile despre achitare și recepționarea banilor fiind făcute personal de către pârât chiar pe textul adaosului la antecontract și respectiv, semnate de către acesta.

Ulterior, însă, s-a constatat, prin raportul de cercetare documentară efectuat de către Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală a Republicii Moldova (AGEPI), că cererea de înregistrare a mărcii naționale CHIRII.MD nr. de depozit 038369 din 16.02.2016 a fost depusă de către solicitantul PLĂMĂDEALĂ ION, iar la 06.04.2017 a fost înregistrată marca națională CHIRII.MD nr.29469 pe numele titularului PLĂMĂDEALĂ ION. Mai târziu, la data de 24.03.2021 a fost înregistrat contractul de cesiune asupra mărcii menționate, încheiat între PLĂMĂDEALĂ ION și reclamantul GROSU VASILE și la această marcă nu sunt înregistrate alte tipuri de contracte de transmitere a drepturilor și nici nu sunt depuse cereri de înregistrare a acestora.

Astfel, conchide că ASANDI ION niciodată nu a deținut careva drepturi asupra mărcii înregistrate cu nr. 29469 CHIRII.MD, ci PLĂMĂDEALĂ ION, iar drepturile asupra acestei mărci i-au revenit reclamantului GROSU VASILE nu de la ASANDI ION, ci de la PLĂMĂDEALĂ ION, prin contractul de cesiune asupra mărcii sus-menționate, înregistrată la data de 24.03.2021.

Consideră că ASANDI ION prin înstrăinarea obiectului antecontractului cu pricina din data de 05.04.2020, în special marca CHIRII.MD, nejustificat a primit de la reclamant suma de 19.000 (nouăsprezece mii) euro.

Având în vedere aceste circumstanțe, cunoscute reclamantului ulterior, adică după 24.03.2021, în urma somării pârâtului Asandi Ion cu expunerea doleanței lui Grosu Vasile de a se încheia un acord de reziliere a antecontractului de vânzare-cumpărare încheiat la data de

05.04.2020 între pârât, în calitate de vânzător promitent și, reclamant, în calitate de cumpărător promitent, obiectul contractului constituind un șir de bunuri materiale, precum și brand-ul CHIRII.MD înregistrat la AGEPI, pagina oficială de Facebook și Instagram a acestui brand, precum și accesul la platforma on-line CHIRII.MD, dominul CHIRII.MD, suma contractului constituind 19.000 euro, pârâtul nicicum nu a reacționat, din care considerent reclamantul a fost determinat de a se adresa cu prezenta cerere de chemare în judecată.Concomitent cu rezilierea contractului menționat s-a pretins și repunerea părților în situația inițială încheierii acestuia, cu returnarea sumei de 19.000 euro, dat fiind faptul că, deși a recepționat suma menționată, vânzarea brandului CHIRII.MD efectiv nu a avut loc.

Mai indică că conform Deciziei Agenției pentru Proprietatea Intelectuală a R.Moldova nr.3688 din 24.03.2021 brandul CHIRII.MD, care niciodată nu a aparținut cu drept de proprietate nici lui Asandi Ion, precum și nici lui Plămădeală Ion, i-a fost cesionat de către ultimul, neavând de fapt loc tranzacția de vânzare-cumpărare, prețul căreia a fost însușit de către pârât.

Mai mult, potrivit acelui antecontract, conform pct. 4, în cazul în care promitentul vânzător, adică pârâtul, refuză să încheie contractul de vânzare-cumpărare, ori nu-și va îndeplini în totalitate sau la timp obligațiile prevăzute în acel antecontract, acesta se obligă să restituie promitentului cumpărător suma achitată.

Un asemenea contract, menționat mai sus, nu a mai avut loc între persoanele fizice Asandi Ion și Grosu Vasile, deși primul încasase deja suma de 19.000 euro, fusese încheiat doar un contract de vânzare de bunuri mobile accesorii activității ce urma a fi întreprinsă sub brandul CHIRII.MD, însă, între SRL ''Elenvas" și SRL Chirii Consulting.

Prin **Încheierea din 23.08.2022**, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată respectivă.

La data de **29.08.2022**, reprezentantul reclamantului a înlăturat neajunsurile depistate.

Prin încheierea din data de **29.08.2022** cererea de chemare în judecată a fost acceptată în procedura generală fiind stabilită ședință de pregătire a cauzei **f.d.28.**

În ședința de judecată din 14.06.2023 prin încheierea protocolară a fost atras în proces ***Autoritatea administrativa, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală*** (AGEPI) pentru a depune concluzii, precum și SRL „ Chirii Consulting" în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului**,** SRL„Elenvas" în calitate de intervenient accesoriu de partea reclamantului f.d.160

La data de 25.09.2024 prin intermediul SEDP a Judecătoriei ***** a parvenit referința AGEPI în care se indică următoarele.

Referitor procedura de înregistrare a mărcii nr. 29469 din 16.02.2016 menționează că cererea de înregistrare a mărcii CHIRII.MD nr. depozit 038369 din 16.02.2016 fost depusă spre înregistrare de către PLĂMĂDEALĂ Ion, pentru serviciile din clasele:-36 **-** *asigurări; afaceri financiare; afaceri monetare; afaceri imobiliare;*-39 **-** *transport; ambalarea și depozitarea mărfurilor; organizarea călătoriilor* conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor . În urma verificării condițiilor de depunere a cererii în conformitate cu art. 37 alin. (6) lit. a) din Legea nr. 38/2008 privind protecția mărcilor cererea de înregistrare a mărcii a fost publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală (BOP1) nr. 3/2016. Urmare examinării semnului depus spre înregistrare, la data de 22.09.2016, a fost emis Aviz provizoriu conform căruia s-a constatat că desemnarea solicitată CHIRII.MD poate fi înregistrată pentru serviciile din clasele 36 și 39 conform CIPS, fără extinderea dreptului exclusiv asupra elementelor verbale „CHIRII", „MD" cu excepția executării grafice deosebite, deoarece aceste elemente, fiind termeni descriptivi, nu pot fi înregistrate independent în calitate de marcă (art. 10 din Legea nr.

38/2008).În rezultatul examinării de fond, prin Decizia Direcției mărci și design industrial din 06.04.2017, s-a acceptat înregistrarea mărcii solicitate pentru serviciile revendicate în cerere din clasele 36 și 39 conform CIPS, fiind menținute motivele invocate în Avizul provizoriu. Iar la data de 30.05.2017 a fost eliberat certificatul de înregistrare a mărcii cu nr. 29469, pe numele titularului PLĂMĂDEALĂ Ion.

La 27.01.2021, la AGEPI a fost depusă cererea de înregistrare a contractului de cesiune încheiat între PLĂMĂDEALĂ Ion și GROSU Vasile. În urma examinării căreia s-a constatat îndeplinirea condițiilor legale pentru înregistrarea contractului de cesiune. Respectiv, la 24.03.2021 a fost emisă decizia nr. 3688 de înregistrare a contractului de cesiune a drepturilor asupra mărcii nr. 29469. Informația privind înregistrarea contractului a fost publicată în BOPI nr. 4/2021. Astfel, la moment, titular al mărcii nr. 29469 din 16.02.2016 este GROSU Vasile.

Referitor la procedura de înregistrare a contractului de cesiune a drepturilor asupra mărcii nr. 29469 din 16.02.2016 menționează că conform prevederilor art. 7 alin. (2) lit. (I) din Legea nr. 114/2014 cu privire la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, AGEPI *„înregistrează contractele de cesiune, de licență, de gaj și de franchising ale drepturilor privind obiectele de proprietate industrială”.* Condițiile de depunere a cererii de înregistrare a contractelor de cesiune, normele aplicate documentelor ce urmează a fi anexate la cerere, examinarea cererii și a documentelor anexate, procedurile de înregistrare a contractelor de cesiune, precum și normele ce reglementează activitățile conexe procedurilor nominalizate mai sus, sunt reglementate de prevederile art. 25 și 26 ale Legii nr. 38/2008, precum și de prevederile Regulamentului privind înregistrarea contractelor de cesiune, licență, gaj și franchising referitoare la obiectele de proprietate industrială, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 612/2011.

În context, potrivit art. 26 alin. (1) al Legii nr. 38/2008, prin contract de cesiune a drepturilor asupra mărcii, titularul unei mărci (cedent) transmite drepturile sale asupra mărcii unei alte persoane (cesionar).

În acest sens, menționează că toate acțiunile AGEPI în procesul de examinare a cererilor de înregistrare a contractelor de cesiune, au fost realizate conform cadrului legal aplicabil procedurii vizate.

Referitor la obiectul litigiului, și anume, constatarea nulității absolute a antecontractului de vânzare-cumpărare din 05.04.2020 încheiat între Asandi Ion și Grosu Vasile, cu repunerea părților în situația anterioară antecontractului, menționează că AGEPI în calitatea sa de autoritate administrativă centrală, împuternicită să acorde protecție obiectelor de proprietate intelectuală, confirmă faptul înregistrării pe teritoriul Republicii Moldova a mărcii naționale CHIRII.MD nr. 29469 din 16.02.2016**,** pentru serviciile din clasele 36 și 39 conform CIPS, pe numele titularului GROSU Vasile. Indică că AGEPI lăsă la discreția instanței de judecată, reieșind din circumstanțele relevante cazului și probele prezentate de părți, admiterea sau respingerea cererii de chemare în judecată, și solicită examinarea cererii de chemare în judecată în lipsă, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

POZIȚIA PĂRȚILOR / PARTICIPANȚILOR:

Reprezentantul reclamantului, avocatul Fetcu Andrian fiind prezent în ședința de judecată a susținut cererea de chemare în judecată și a menționat următoarele. Conform Deciziei Agenției pentru Proprietatea Intelectuală a R.Moldova nr..3688 din 24.03.2021 brandul CHIRII.MD, care niciodată nu a aparținut cu drept de proprietate nici lui Asandi Ion, precum și nici lui Plămădeală ion, i-a fost cesionat de către ultimul reclamantului Grosu Vasile, neavând de fapt loc tranzacția de vânzare-cumpărare, prețul căreia, însă, fuseseră însușit de către pârâtul Asmidi Ion. Despre acea tranzacție de vânzare-cumpărare, la data de 05.04.2020 a fost încheiat un antecontract de vânzare cumpărare între pârât și reclamant, urmând mai apoi să se încheie contractul propriu-zis, însă acesta nu s-a mai întâmplat, pe când, conform pct. 4, în cazul în care promitentul vânzător, adică pârâtul, refuză să încheie contractul de vânzare-cumpărare, ori nu-și va îndeplini în totalitate sau la timp obligațiile prevăzute în acel antecontract, acesta se obligă să restituie promitentului cumpărător suma achitată.Tranzacția de vânzare cumpărare cu pricina nici nu putea avea loc, din mai multe considerente:În conformitate cu prevederile art.art.6,9 al Legii nr.38-XVI din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, titularului de marcă, în cazul dat - Plămădeală Ion, și nicicum pârâtul Asandi Ion, îi sunt conferite anumite drepturi, însă, nicicum dreptul de proprietate. În conformitate cu prevederile art.457 Cod civil bunurile pot circula liber, cu excepția cazurilor când circulația lor este limitată sau interzisă prin lege, ceea ce înseamnă că bunurile care nu sunt în circuitul civil, nu pot fi obiect de înstrăinare. Conform prevederilor art.315 Cod civil obiectul actului juridic trebuie să fie licit, să se afle în circuit civil, iar conform prevederilor art. 334 alin. 3 Cod civil actul juridic sau clauza care contravin unei dispoziții legale imperative ce nu prevede expres sancțiunea nulității sunt nule sau anulabile dacă această sancțiune trebuie aplicată pentru ca scopul dispoziției legale încălcate să fie atins, de unde se deduce clar că actul ce contravine prevederii legale, la caz, este nul. Toate aceste expuse sunt contraargumente la alegațiile părții adverse cum că actul juridic cu pricina ar fi fost ineficient, și nicicum nul.În dezvoltarea acestei idei, indică că obiectul contractului a fost structural în 3 părți, precum și plățile sau efectuat în 3 trei părți.*În prima etapă* s-au vândut angajații companiei CHIRII CONSULTING SRL, numerele de telefoane, contractul de locuțiune a biroului de 60 m2 de pe str. Alexandru cel Bum 40 pagina oficială de Facebook și Instagram acces la platforma online Chirii.md. Este lesne de înțeles, că acestea nu sunt și nici nu pot fi în circuitul civil, pe când suma de 5000 euro de către pârât la această etapă a fost încasată.În a două etapă se vinde brandul CHIRII.MD cu suma de 5000 euro, iar în a treia etapă se vinde domeniul CHIRII.MD cu suma de 9000 euro. Aici, conform răspunsului Serviciului Tehnologia Informației și Securitate Cibernetică *" ...Domeniul de nivel superior* ,md *în rețeaua globală Internei se consideră proprietate a statului și nu poate fi obiect al vânzării-cumpărării sau al arendării. Referitor la posibilitatea ca numele de subdomeniu* chirii.md *să constituie obiectul unui contract de vânzare-cumpărare, informează că potrivit pct. 13 din Regulamentul privind gestionarea domeniului de nivel superior .md. aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Idee ironice și Tehnologia Informației nr. 42/2020 „înregistrarea unui nume de subdomeniu nu conferă decât dreptul de folosință a numelui de subdomeniu "*.În concluzie, s-a vândut numele de subdomeniu cu domeniu, asupra căruia este doar dreptul de folosință, iar domeniul, pentru care s-a perceput suma de 9000 euro, în genere, este proprietatea statului.La fiecare etapă de realizare a antecontractului de vânzare cumpărare din 05.04.2020, care, conform prevederilor art.999 CC se supune rigorilor și sancțiunilor contractului definitiv, au fost supuse vânzării bunuri ce nu sunt în circuitul civil. Într-un final, generalizând asupra cauzei cercetate,

în viziunea sa s-a stabilit că s-a vândut de fapt o afacere, iar forma în care s-a făcut această tranzacție, de către legiuitor este calificată drept inacceptabilă, susceptibilă anulării, prin ce și se justifică doleanța lor de a constata nulitatea absolută a antecontractului de vânzare-cumpărare din 05.04.2020 încheiat între *Asandi Ion domiciliat s. ***** r-l ***** IDNP ***** și Grosu Vasile ***** dom.or.***** str.Iacob *****1 c.p. ***** cu repunerea părților în situația anterioară antecontractului, și încasarea de la pârâtul Asandi Ion domiciliat s. ***** r-l ***** IDNP ***** a sumei de 19.000 (nouăsprezece mii) curo, echivalentul în valuta națională la data deciziei.

***Reprezentantul* pârâtului, avocatul Natalia Culeac-Reul** fiind prezentă în ședința de judecată a menționat următoarele. Nu este de acord cu cererea de chemare în judecată depusă de Grosu Vasile, o consideră ilegală și neîntemeiată, depusă contrar circumstanțelor reale ale pricinii, cu încălcarea directă a normelor de drept material și procedural, fiind pasibilă de a fi respinsă, din următoarele considerente. În acest sens menționează că din actele anexate la cererea de chemare în judecată, constată că în decursul a unui an de zile (din momentul transmiterii obiectului contractului de vânzare-cumpărare și până la întreprinderea primelor acțiuni ale reclamantului) reclamantul a dispus în mod necondiționat de obiectul contractului și a desfășurat afacerea dezvoltată în continuare, fără careva impedimente de natură juridică sau materială.Menționează că situația reală nedescrisă de reclamant, constă în aceea că de fapt datorită proastei gestionări a afacerii dezvoltate, din acțiunile acestuia au fost generate un șir de impedimente care au agravat buna desfășurare a activității economice. Aceste circumstanțe le deducem din maniera în care reclamantul abordează obiectul acțiunii și pretinde în mod derizoriu la nulitatea unui act juridic valabil și care deja a produs efecte juridice.În primul rând indică că, în raport cu acțiunea înaintată reclamantul nu și-a onorat obligațiunea procesuală prevăzută la art. 118 alin.(l) Cod de procedură civilă și nu a indicat expres la care formă a nulității raportează expres cazul dat.Constată că de fapt scopul acestuia este de a revoca contractul de vânzare-cumpărare, datorită faptului că gestionarea acestuia nu i-au adus avantajele pe care le considera că le va obține în rezultatul desfășurării activității economice.Toate aceste circumstanțe, demonstrează în mod vădit calitatea de rea-credință a reclamantului, care de altfel inițial a solicitat pârâtului rezilierea contractului, iar mai apoi a pledat pe declararea nulității acestuia.Astfel, constată că argumentele reclamantului sunt iluzorii și sunt lipsite de substrat factologic, în măsura în care efectele juridice produse au urmat scopul pentru care a fost semnat contractul.Reieșind din aceste circumstanțe, este important a stabili dacă actul juridic a avut ca urmare efectul translativ, și dacă reclamantul a *dobândit obiectul contractului de vânzare-cumpărare.*Cu referire la acest moment, atrage atenția că însăși reclamantul în cererea sa de chemare în judecată invocă faptul dobândirii bunurilor mobile și marca comercială. Anume prin aceste argumente ale reclamantului este confirmat faptul că pârâtul și-a onorat integral obligațiile asumate prin antecontractul sus indicate.Totodată, având în vedere că reclamantul a dobândit obiectul antecontractului, iar norma juridică la care face trimitere acesta art.358 Cod civil, se raportează la actul juridic ineficient și nicicum la nulitatea actului juridic, menșionează următoarele:Legislația civilă stabilește expres că în cazul în care actul juridic este ineficient atunci transmițătorul este obligat să asigure executarea obligației de a face.Mai mult, potrivit art.357 alin.(2) Cod civil „Actul juridic devine eficient de îndată ce este înlăturat temeiul de ineficiență. ”Astfel, având în vedere aceste circumstanțe, este necesar a determina de ce reclamantul care consideră că i-au fost afectate drepturile, nu a solicitat înlăturarea temeiului ineficienței Răspunsul la această întrebare este faptul că în realitate actul juridic nu a fost afectat

de careva temeiuri de ineficiență și de fapt acesta este unul eficient.La fel, necesar este a determina și, de ce în cazul în care reclamantul consideră că nu a primit ceea ce îi convine ca urmare a executării contractului, acesta nu a solicitat executarea obligației? Răspunsul acestei întrebări este simplu: pârâtul și-a onorat integral obligațiile contractuale iar reclamantul nu avea ce să mai ceară, dispunând în cele din urmă să solicite rezilierea și nulitatea contractului din motive formale.La caz, apreciază critic argumentele reclamantului prin care induce în eroare instanța de judecată și invocă că „ Conform Deciziei Agenției pentru Proprietatea Intelectuală a R. Moldova nr.3688 din 24.03.2021 brandul CHIRII.MD, care niciodată nu a aparținut cu drept de proprietate nici lui Asandi ion, precum și nici lui Plămădeală Ion, i-a fost cesionat de către ultimul, neavând de fapt loc tranzacția de vânzare-cumpărare, prețul căreia a fost însușit de către pârât. ”Or, potrivit Deciziei AGEPI nr.4257 din 02 aprilie 2021 privind înregistrarea contractului nr.3688 din 24 martie 2021, precum și potrivit raportului de cercetare documentară nr.683/2 emis de AGEPI, rezultă că cererea de înregistrare a mărcii naționale „CHIRII.MD” nr. de depozit 038369 din 16.02.2016 a fost depus de către solicitantul Plămădeală Ion. Ulterior la data de 24.03.2021 a fost înregistrat contractul de cesiune asupra mărcii, încheiat între Plămădeală Ion și reclamantul Grosu Vasile. Totodată prin referința prezentată în instanța de judecată de către AGEPI nu au fost specificate careva abateri de la norma legală.Constată că afirmațiile reclamantului precum că marca comercială „nu a aparținut cu drept de proprietate nici lui Plămădeală Ion”nu sunt veridice și urmează a fi respinse de către instanța de judecată. Mai mult ca atât, menționează că tranzacția de înstrăinare a mărcii comerciale în favoare reclamantului Grosu Vasile, a fost realizată nemijlocit de către pârâtul Asandi Ion având în vedere că deținătorul mărcii Plămădeală Vasile l-a împuternicit pe pârât, prin procură, ca acesta să transmită reclamantului toate drepturile asupra mărcii.Totodată, în cazul în care reclamantul este preocupat de modalitatea în care a dobândit toate drepturile asupra mărcii comerciale „CHIRII.MD" menționează că potrivit art. 25 alin.(1) al Legii nr.38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor, stabilește că „Drepturile asupra mărcii pot fi transmise integral sau parțial prin cesiune, prin contract de licență, precum și prin succesiune.”Diferența este că prin contractul de cesiune a drepturilor asupra mărcii, titularul unei mărci (cedent) transmite drepturile sale asupra mărcii unei alte persoane (cesionar) iar prin contractul de licență, titularul mărcii înregistrate (licențiar) transmite dreptul de utilizare a acesteia oricărei alte persoane (licențiat), rezervându-și dreptul de proprietate asupra mărcii.În acest sens, constată că pârâtul și-a onorat în deplin obligații stabilite în antecontractul încheiat între acesta și reclamantul Grosu Vasile, iar ca rezultat cererea de chemare în judecată este una neîntemeiată și urmează a fi respinsă.Mai menționează că Asandi Ion este administratorul companiei „CHIRII CONSULTING” SRL, care avea conform statutului întreprinderii la momentul încheierii antecontractului împuterniciri de a acționa în interesele acesteia, iar Plămădeală Ion este fondatorul unic al „CHIRII CONSULTING” SRL.Reieșind din considerentele de fapt și de drept, precizează că, cheltuielile suportate pentru serviciile de asistență juridică în vederea îndeplinirii actelor procedural corespunzător calității procesuale pe parcursul desfășurării procesului civil-reprezintă cheltuieli de judecată.De asemenea, solicitarea privind compensarea cheltuielilor de judecată pornește de la principiul independenței procesuale a fiecărei părți în procesul civil și are caracter de sancțiune procesuală, iar fundament, răspunderea civilă delictuală și culpa procesuală a părții care a pierdut procesul, astfel prin obligarea la plata cheltuielilor, trebuie să se realizeze acoperirea integral a prejudiciului cauzat părții care a cîștigat procesul.Consideră că suma de 10 000 (zece mii) lei achitată de către client pentru serviciile de asistenta juridică pentru instanța de judecată, este reală, rezonabilă și a fost necesară acordării asistenței juridice calificate.

Pârâtul Asandi Ion fiind prezent în ședința de judecată a menționat în esență următoarele. Au fost întocmite două acte, un antecontract încheiat între el și Grosu Vasile ca persoane fizice și un contract încheiat între „Chirii Consulting" SRL și SRL „Elenvas" unde au fost vândute și transmise o serie de bunuri și anume imprimante, telefoane și calculatoare. Acesta este un contract care nu are nici o tangență cu antecontractul încheiat între el și Grosu Vasile. În antecontractul încheiat între el și Grosu Vasile în calitate de persoane fizice au fost alte bunuri care au fost vândute și transmise către Grosu Vasile printre care și marca Chirii.md. Bunurile pe care le deținea el ca persoană fizică erau în folosință cu titlu gratuit la Chirii Consulting SRL iar Grosu Vasile a zis că vrea să cumpere și bunurile deținute de SRL. Atunci au întocmit două acte, unul între persoane juridice prin care a transmis bunurile care erau deținute de „Chirii Consulting" SRL și al doilea între persoane fizice prin care a transmis bunurile pe care le deținea el ca persoană fizică. Marca Chirii Consulting era înregistrată pe numele lui Plămădeală Ion ca persoană fizică. Acesta l-a împuternicit pe el pentru a vinde marca Chirii.md. În paralel Plămădeală Ion l-a împuternicit pe Grosu Vasile printr-o procură pentru ca acesta să meargă la AGEPI și direct să transfere marca Chirii.md pe numele său, ceea ce și a făcut. După semnarea acestor două contracte Grosu Vasile a intrat în posesia tuturor bunurilor care sunt trecute în contract , inclusiv și o echipă formată cu care Grosu Vasile a activat . În această perioadă Grosu Vasile a folosit aceste bunuri care au fost obținute atât de la Chirii Consulting cât și de la el ca persoană fizică având și vânzări. După trei luni de activitate Grosu Vasile a început un pic să schimbe condițiile în cadrul companiei. A început să aplice taxe de birou, penalități pentru neexecutarea targhetului și echipa formată de el nu a fost angajată, motiv pentru care cei mai mulți angajați au plecat. Ultima tranșă de 9000 euro Grosu Vasile i-a achitat-o lui în luna septembrie 2020 și i-a zis că colaborarea lor a luat sfârșit și că el va administra buisinesul după cum știe mai bine. Ulterior Grosu Vasile l-a contactat și i-a comunicat că o parte din echipă a plecat, după care a primit o scrisoare de la IP ***** precum că este acuzat de înșelăciune. Din momentul dat nu a mai discutat cu Vasile Grosu. Consideră că Grosu Vasile a înaintat prezenta acțiune împotriva sa pentru a-l intimida.Susține că el avea împuterniciri de la Plămădeală Ion pentru a înstrăina acest bun și de a încasa atât prin transfer cât și cash. Chiar și Plămădeală Ion l-a împuternicit pe Grosu Vasile pentru a transfera marca Chirii.md.

A mai menționat că deși pe cazul dat de către Grosu Vasile a fost scrisă o plângere la IP *****, s-a refuzat în începerea urmăririi penale . Referitor la echipă a menționat că unii angajați au plecat să activeze în alte domenii iar alții continuă să activeze în domenii imobiliare dar în alte companii. La moment el nu deține nici o afacere în R. Moldova și nu are nici o legătură cu plecarea echipei de la Chirii.md. Această marcă a fost creată și înregistrată de Plămădeală Ion și a fost deținută de el până a fost preluată de Grosu Vasile. Cunoaște că la moment oficiul de la Chirii.md nu mai este și că toate afișele au fost scoase.

La întrebarea avocatului reclamantului a menționat că site-ul Bulevard.md i-a aparținut lui Plămădeală Ion .După dispariția Chirii.md acest site a fost cumpărat de o persoană care a lucrat cândva la Chirii.md. Cunoaște că acest angajat a plecat de la Chirii.md din cauza condițiilor nefavorabile create de Grosu Vasile și consideră că este dreptul lui de a-ți deschide o afacere.A mai menționat că lui Grosu vasile i-a fost vîndut siteul cu tot conținutul din el iar la insistența lui a fost inclusă în contract și expresia de „domin."

Intervenientul accesoriu Plămădeală Ion fiind prezent în ședința de judecată a menționat că susține cele menționate de Asandi Ion. A mai indicat că el a fost cel care a înregistrat marca Chirii.md la AGEPI cu aproximativ 4 ani în urmă. Când a fost vândută marca, i-a eliberat lui Grosu Vasile o declarație autentificată notarial precum că-i permite să

treacă pe numele lui bunul respectiv. Cu site-ul la fel a făcut-o telefonic. Totodată i-a eliberat o procură și lui Asandi Ion pentru a înstrăina marca și site-ul. După ce a vândut marca nu a mai discutat cu Grosu Vasile.

Specialistul Diana Procop fiind audiată în cadrul ședinței de judecată prin intermediul teleconferinței a menționat că dreptul de folosință asupra dominului ar putea fi transferat altei persoane însă nu poate fi vândut. Acest transfer presupune că ambele părți au creat un cont Chirii.md și înregistrantul cînd dorește să facă transferul solicită un cod de acces. Acest cod îl transmite noului înregistrant care utilizînd contul lui indică codul de acces și intră în posesia la acel nume de subdomin. A mai menționat că dominul și subdominul nu pot fi vîndute ci poate fi vîndut doar site-ul.

Reprezentantul, Autorității administrative, AGEPI, nu s-a prezentat în ședința de judecată însă a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

Reprezentantul intervenientului accesoriu SRL „ Chirii Consulting", Asandi Ion a menționat că el este administratorul întrerinderii, iar fondator este Plămădeală Ion. A mai menționat că contractual anexat la materialel dosarului încheiat între între „Chirii Consulting" SRL și SRL „Elenvas" nu are tangență cu antecontractul de vînzare cumpărare din 05.04.2020 încheiat între el și Grosu Vasile.

Reprezentantul intervenientului accesoriu SRL„Elenvas", avocatul Andrian Fetcu a menționat că deși a anexat contractul din 09.04.2020 încheiat între personae juridice Chirii Consulting" SRL și SRL „Elenvas" acesta într-adevăr nu are tangență cu litigiul speței, fiind mai mult sub aspectul de nivel informativ.

APRECIEREA INSTANŢEI:

Audiind opinia părților, studiind cererea de chemare în judecată şi materialele cauzei, ţinând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată consideră necesar de a admite integral cererea de chemare în judecată reieşind din raționamentele ce urmează

Conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Alineatul (3) al articolului în cauză statuează că, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.*

Potrivit art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține *spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.*

Conform art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază *probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Alineatul (3) al articolului menționat, stabileşte că, fiecare probă se*

apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Potrivit art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească *trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.*

Potrivit art.16 alin.1)CC *Apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin:b) restabilirea situaţiei anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acţiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulităţii actului juridic;*

Instanța relevă că în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit cu certitudine că la data de 05.04.2020, între Ion Asandi, în calitate de promitent vânzător și Vasile Grosu în calitate de promitent cumpărător, a fost încheiat un antecontract de vânzare-cumpărare, iar potrivit art.1 al acestuia, obiectul antecontractului îl reprezintă obligația Părților de a încheia în viitor un contract de vînzare-cumpărare autentic (denumit în continuare Contractul de vânzare-cumpărare) cu privire la transmiterea dreptului de proprietate asupra bunurilor enumerate în anexa nr.1 f.d.10, f.d.96

Iar conform anexei nr.1 acestea sunt –Brândul CHIRII.MD înregistrat la AGEPI, Logoo, site-ul și dominu-ul www.CHIRII.MD, angajații companiei CHIRII CONSULTING SRL, numerele de telefoane, conturile de mail business, oficiile și toate bunurile din el, pagina oficială de Facebook și Instagram f.d.97-99.

Totodată potrivit art.2 al antecontractului din 05.04.2020 prețul de vânzare a bunurilor mobile enumerate în anexa nr.1 este în cuantum de 19000 euro și va fi plătit în rate.

Potrivit adaosului la antecontract prima plată în mărime de 5000 euro urma a fi achitată la data de 10.04.2020. Iar la această etapă promitentul cumpărător : -preia angajații companiei CHIRII CONSULTING SRL,- numerele de telefoane, -contractul de locațiune a biroului de 60 m^2 de pe str. Alexandru cel Bum 40,- pagina oficială de Facebook și Instagram, -acces la platforma online Chirii.md.

Plata a doua în mărime de 5000 euro urma a fi achitată la data de 10.05.2020 , iar la această etapă promitentul cumpărător preia toate - bunurile mobile (tehnica) enumerate în anexa nr.1,- brândul Chirii.md înregistrat la AGEPI.

Iar a treia etapă constituie diferența de 9000 euro care urma a fi achitată pînă la data de 10.09.2020 și care include - Dominul CHIRII.MD.

S-a mai stabilit în cadrul ședinței că plățile au fost efectuate de Grosu Vasile la 09.04.2020 în sumă de 5000 euro, la 19.05.2020 în sumă de 5000 euro, la 11.08.2020 în sumă de 9000 euro, fapt ce se probează prin însăși semnătura lui Asandi Ion și mențiunile despre achitările efectuate, precum și prin declarațiile acestuia în cadrul ședinței de judecată, confirmând faptul că Grosu Vasile a achitat aceste sume de bani care constituie prețul de vînzare a bunurilor enumerate supra în sumă totală de 19000 euro.

Se mai atestă că potrivit art.3 alin.1 din antecontractul de vânzare-cumpărare din 05.04.2020 *Promitentul vînzător Asandi Ion declară* și garantează la data încheierii prezentului antecontract , așa cum va declara și garanta și la data încheierii contractului de vânzare cumpărare *în formă autentică* a bunurilor mobile enumerate în anexa nr.1 *că deține bunurile mobile enumerate în anexa nr.1 în mod legal și în proprietate exclusivă, fiind înregistrat pe numele său în mod valabil.*

Totodată s-a stabilit că ulterior un careva contract de vânzare cumpărare care urma a fi perfectat în formă autentică potrivit condițiilor antecontractului nu a fost încheiat între Asandi Ion și Grosu Vasile, fapt care nu a fost negat de pârâtul Ion Asandi.

În cadrul ședinței de judecată s-a mai stabilit că potrivit informației Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a R.M la data de 06.04.2017 a fost înregistrată marca națională CHIRII.md nr.29469 pe numele titularului Plămădeală Ion, ulterior la data de 24.03.2021 a fost înregistrat contractul de cesiune asupra mărcii încheiat între Plămădeală Ion și Grosu Vasile. Se mai menționează că la marca nr.29469 nu sunt înregistrate alte tipuri de contracte de transmitere a drepturilor și nici nu sunt depuse cereri de înregistrare a acesora f..d.19-20, f.d.177.

Potrivit informației Serviciului Tehnologiei Informației și Securitate Cibernetică se indică că Domeniul de nivel superior .md în rețeaua globală Internet se consideră proprietate a statului și nu poate fi obiect al vânzării -cumpărării sau al arendării. Referitor la posibilitatea ca numele de subdomeniu chirii. md să constituie obiectul unui contract de vânzare- cumpărare , informează că potrivit pct. 13 din Regulamentul privind gestionarea domeniului de nivel superior .md aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în comunicații Electronice și Tehnologia Informației nr.42/2020 „înregistrarea unui nume de subdomeniu nu conferă decât dreptul de folosință a numelui de subdomeniu „ f.d.201. Faptul dat în mod detaliat a fost explicat și de specialistul Diana Procop din cadrul Serviciului Tehnologiei Informației și Securitate Cibernetică audiată prin teleconferință și care a reiterat faptul că Domeniul de nivel superior .md și numele de subdomeniu nu pot fi vîndute.

În contextul pretențiilor deduse judecării instanța reține că potrivit articolul 999 alin.1 CC *Antecontractul este contractul prin care o parte (promitent) se obligă faţă de cealaltă parte (beneficiar) să încheie în viitor un alt contract (contract definitiv) la cererea beneficiarului. Această obligaţie poate fi asumată şi de către ambele părţi.*

(2) Antecontractul trebuie să prevadă clauzele esenţiale ale contractului definitiv şi să fie încheiat în forma cerută de lege pentru contractul definitiv, sub aceeaşi sancţiune.

(3) Partea contractantă care are doar calitatea de beneficiar nu poate fi obligată la încheierea contractului definitiv şi nici nu poartă răspundere pentru că a ales să nu-l încheie.

(4) Sumele plătite şi alte prestaţii executate în temeiul antecontractului se prezumă a fi un avans în contul prestaţiilor care vor fi datorate prin contractul definitiv. ***Cu toate acestea, chiar dacă bunul deja s-a predat, dreptul de proprietate ori alt drept real asupra acestuia nu se poate dobîndi decît în temeiul contractului definitiv.***

Potrivit art. 455 CC *(1) Bunuri sînt toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective şi drepturile patrimoniale.(2) Lucruri sînt obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi şi obligaţii civile.*

Articolul 476 CC stipulează (1) *Se consideră obiect de proprietate intelectuală orice rezultat al activităţii intelectuale, confirmat şi protejat prin drepturile corespunzătoare privind utilizarea acestuia.(2) Obiectele de proprietate intelectuală se divizează în două categorii:a) obiecte de proprietate industrială (invenţii, soiuri de plante, topografii de circuite integrate, mărci, desene şi modele industriale, indicaţii geografice, denumiri de origine şi specialităţi tradiţionale garantate);b) obiecte ale dreptului de autor (opere literare, artistice şi ştiinţifice etc.) şi ale drepturilor conexe (interpretări, fonograme, videograme şi emisiuni ale organizaţiilor de difuziune etc.).(3) De domeniul proprietăţii intelectuale ţin şi alte bunuri ce dispun de un sistem de reglementare separat, cum ar fi:a) secretul comercial (know-how);b) numele*

comercial. (5) În condiţiile legii, titularul dreptului asupra obiectului de proprietate intelectuală:

a) poate înstrăina dreptul prin cesiune;

b) poate permite exploatarea lui de către terţi prin licenţă exclusivă sau neexclusivă;

Instanța relevă că la caz este aplicabil și articolul 472 CC care stipulează că *(1) Constituie o universalitate de fapt ansamblul bunurilor care aparţin aceleiaşi persoane şi sînt privite ca un tot întreg prin voinţa acesteia sau prin lege.(2) Bunurile care alcătuiesc universalitatea de fapt pot, împreună sau separat, să facă obiectul unor acte sau raporturi juridice distincte.*

Prin urmare, reieșind din conținutul obiectului antecontractului de vânzare-cumpărare din 05.04.2020 acesta va fi privit în ansamblu ca un tot întreg și nu separat pentru fiecare bun care îl formează. Or, obiectul contractului fiind destinat folosinței comune atribuite de natura unificării.

În continuare, potrivit art 327 alin.1 CC *Actul juridic este nul dacă nulitatea sancţionează încălcarea unei dispoziţii legale prin care se ocroteşte un interes general (nulitate absolută).*

Potrivit art.328 alin.1 CC *Nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atît pe cale de acţiune, cît şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanţilor la proces.*

Potrivit art.315 CC *Obiect al actului juridic este obligaţia persoanei care a încheiat actul juridic, iar alin.2 prevede că Obiectul actului juridic trebuie să fie licit, să se afle în circuit civil şi să fie determinat sau determinabil cel puţin în specia sa.*

Articolul 334 CC prevede că (1) *Actul juridic sau clauza care contravin vădit ordinii publice sau bunelor moravuri sînt nule.(2) Actul juridic sau clauza care contravin unei dispoziţii legale imperative sînt nule sau anulabile dacă această sancţiune este prevăzută expres de dispoziţia legală încălcată (nulitatea expresă).(3) Actul juridic sau clauza care contravin unei dispoziţii legale imperative ce nu prevede expres sancţiunea nulităţii sînt nule sau anulabile dacă această sancţiune trebuie aplicată pentru ca scopul dispoziţiei legale încălcate să fie atins (nulitatea virtuală).(4) Dispoziţiile prezentului articol se aplică în măsura în care dispoziţia legală încălcată nu stabileşte o altă consecinţă a încălcării sale decît nulitatea actului juridic sau a clauzei.(5) Încălcarea dispoziţiei imperative a actului normativ subordonat legii poate fi invocată ca temei de nulitate a actului juridic doar în măsura în care dispoziţia respectivă întruneşte cerinţele art.1 alin.(2) şi ale art.4.*

Din sensul normelor legale enunțate se deduce că, nulitatea absolută este aceea care sancționează nerespectarea, la încheierea actului juridic civil, a unei norme juridice care ocrotește un interes general.

Astfel, norma civilă enumeră exhaustiv pe lângă temeiurile nulității absolute și lipsa unui element esențial pentru formarea actului juridic precum consimțământul, obiectul, cauza, forma cerută, prin obiectul sau cauza sa actul juridic contravine normelor imperative, ordinii publice sau bunelor moravuri

Instanţa notează că nulitatea este sancţiunea care se aplică în cazul în care la încheierea actului juridic civil nu se respectă condiţiile de valabilitate. Nulitatea este mijlocul prevăzut de lege pentru a asigura respectarea condiţiilor de valabilitate a actului juridic. În măsura în care un act juridic concret nu respectă aceste condiţii, el este lipsit de efectele sale prin intermediul nulităţii.

În acest sens, este notabil că sancțiunea nulității are drept cauză generică nerespectarea dispozițiilor legale, lipsa unui element structural al actului juridic care reglementează condițiile

sale de valabilitate la momentul încheierii contractului.

Totodată, urmează a fi precizat faptul că obiect al actului juridic sînt acele acțiuni sau inacțiuni la care se obligă persoana în virtutea actului juridic încheiat. Iar obligația poate consta *în a da*, adică de transfera un drept real, care se poate concretiza în plata unei sume de bani cu titlu de preț al mărfii , *a face ori a nu face*.

Totodată pentru a oferi valabilitate actului juridic încheiat este necesar ca obiectul să îndeplinească anumite condiții , și anume să existe, să fie determinat sau determinabil, să fie licit, să se afle în circuitul civil, să fie posibil.

În această ordine de idei, instanța consideră că antecontractul de vânzare -cumpărare încheiat la data de 05.04.2020, reprezintă un act juridic care contravine legii, fiind lovit de nulitate absolută în corespundere cu art. 315 Cod Civil, raportat la prevederile art. 334 Cod Civil.

Or, în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit cu certitudine că Domeniul de nivel superior .md în rețeaua globală Internet se consideră proprietate a statului și nu poate fi obiect al vânzării-cumpărării sau al arendării, fapt expres prevăzut în art.3 alin.4 din Legea comunicațiilor electronice nr.241/2007, iar numele de subdomeniu, la caz chirii nu conferă decât dreptul de folosință a numelui de subdomeniu potrivit pct. 13 din Regulamentul privind gestionarea domeniului de nivel superior .md aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în comunicații Electronice și Tehnologia Informației nr.42/2020.

Pe cînd potrivit antecontractului de vânzare -cumpărare încheiat la data de 05.04.2020 atât Domeniul de nivel superior, md cît și numele de subdomeniu Chirii au constituit obiect al vânzării , ceea ce contravine normelor imperative a legii.

Totodată, contravine legii și stipularea din conținutul antecontractului a vânzării angajaților companiei.

În acest context, și marca (potrivit antecontractului brand) chirii.md înregistrat la AGEPI care a constituit obiect al vânzării contravine normelor enunțate. Or, potrivit antecontractului din 05.04.2020 promitentul vânzator Asandi Ion declară ca deține în mod legal și în proprietate exclusivă bunurile, fiind înregistrat pe numele sau.

Pe cînd în cadrul sedinței de judecată s-a stabilit că titularul mărcii a fost Plămădeală Ion, care ulterior a fost cesionat lui Grosu Vasile în baza contractului de cesiune din 24.03.2021, fapt probat prin înscrisurile anexate și anume raportul de cercetare documentară a AGEPI cu informația din baza de date pentru mărcile naționale f.d.19. Prin urmare, titularul mărcii CHIRII.MD a fost obtinut de Grosu Vasile anume în baza contractului de cesiune, și nu în baza antecontractului de vânzare cumpărare.

În acest sens art.476 alin.5 lit.a) CC expres prevede că *În condițiile legii, titularul dreptului asupra obiectului de proprietate intelectuală poate înstrăina dreptul prin cesiune;*

Prin urmare, nu poate fi reținută alegația avocatului pârâtului precum că înstrăinarea mărcii a obiectului contractului în favoarea lui Grosu Vasile a fost realizată în baza procurii din 01.03.2020 prin care Plămădeală Ion îl împuternicește pe Asandi Ion ca în numele său să vîndă /cesioneze/modificare cui va crede de cuviință și la prețul ce-l va socoti – Date marca înregistrată Chirii.md la AGEPI , Site-ul și numele de domin www.chirii.md înregistrat pe platforma Serviciul Tehnologiei Informației și Securitate Cibernetică f.d.173. Or, potrivit acesteia se indică în mod expres că mandatarul, adică Asandi Ion va primi în numele său prețul convenit, îndeplinind toate formalitățile necesare încheierii și autentificării contractului de vânzare cumpărare.Pe cînd un asemenea contract de vânzare cumpărare cu formalitățile necesare încheierii și autentificării contractului de vânzare cumpărare după cum a fost

împuternicit nu a avut loc. Cu atît mai mult că în cadrul ședinței s-a stabilit că acestea nici nu pot constitui obiect de vânzare cumpărare.

Nu poate fi retinut nici argumentul avocatului pârâtului precum ca antecontractul de vânzare –cumpărare din 05.04.2020 urmează a fi raportat la ineficienta actului juridic, și nu la nulitate. Or, nulitatea sancţionează neîndeplinirea condiţiilor de validitate şi atunci când este constatată (sau declarată) are ca efect desfiinţarea actului juridic, pe când ineficienţa presupune doar suspendarea efectelor juridice ale actului încheiat în mod valabil, până la înlăturarea cauzei de ineficienţă.

Privitor la argumentul avocatului pârâtului precum că Asandi Ion este administratorul companiei „CHIRII CONSULTING” SRL, care avea conform statutului întreprinderii la momentul încheierii antecontractului împuterniciri de a acționa în interesele acesteia, iar Plămădeală Ion este fondatorul unic al „CHIRII CONSULTING” SRL, instanța reține că în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că deși a fost anexat un contract din 09.04.2020 încheiat între SRL Elenvas, reprezentat de Grosu Vasile și SRL Chirii Consulting SRL , reprezentat de Ion Asandi prin care s-a primit contra plată în mărime de 13950 lei anumite bunuri enumerate în actul nr.1 acesta nu are tangență cu obiectul prezentei cauze, acesta fiind un alt contract, cu alte părți, fapt explicat și susținut de însuși pârâtul Asandi Ion.

Privitor la aspectul invocat de pârâtul Asandi Ion precum că acest antecontract a fost încheiat potrivit solicitărilor reclamantului, instanța atestă că indiferent de voința părților odată ce acesta contravine legii urmează a fi declarat nul.

Din aceste motive în temeiul art.334 CC, instanța ajunge la concluzia că constatările expuse supra constituie un motiv suficient pentru a constata că antecontractul de vânzare-cumpărare din 05.04.2020 reprezintă un act juridic lovit de nulitate absolută, ce urmează a fi constatat nul în prezenta cauza.

În această ordine de idei, transpunând circumstanțele faptice prin prisma normelor legale enunțate, instanța ajunge la concluzia de a admite ca fiind întemeiată pretenția privind constatarea nulității absolute a antecontractului de vânzare-cumpărare din 05.04.2020 încheiat între Asandi Ion și Grosu Vasile cu repunerea părților în situația anterioară antecontractului.

În continuare articolul 331 CC prevede că *(1) Actul juridic nul se consideră, cu efect retroactiv, că nu a produs niciun efect juridic din momentul încheierii.*

(2) Actul juridic anulabil este valabil pînă la declararea acestei nulităţi de către instanţa de judecată, însă, odată anulat, se consideră, cu efect retroactiv, că nu a produs niciun efect juridic din momentul încheierii.

(3) Drepturile reale dobîndite în temeiul actului juridic nul sau anulat se consideră că nu au fost dobîndite pe acest temei. Această dispoziţie se aplică şi drepturilor de creanţă ori drepturilor asupra obiectului de proprietate intelectuală dobîndite în temeiul actului juridic.

(4) Dispoziţiile alin.(3) nu afectează eventuala dobîndire a dreptului prin uzucapiune în condiţiile legii.

(5) Prestaţiile executate în temeiul actului juridic nul sau anulat, precum şi alte îmbogăţiri obţinute din acele prestaţii se supun restituirii conform dispoziţiilor legale privind îmbogăţirea nejustificată.

(6) În cazul în care în temeiul actului juridic nul sau anulat s-a dobîndit un drept prin înregistrarea într-un registru de publicitate prevăzut de lege, iar titularul în folosul căruia este înregistrat dreptul nu îşi dă consimţămîntul la radiere, dreptul dobîndit se radiază doar pe calea acţiunii în rectificare.

(7) Instanţa de judecată nu poate pronunţa din oficiu efectele nulităţii chiar dacă a constatat nulitatea absolută din oficiu.

Din prevederea legală menționată supra, rezultă că prin efectele nulităţii actului juridic se înţeleg consecinţele juridice ale aplicării sancţiunii nulităţii actului juridic încheiat cu încălcarea condiţiilor de valabilitate stabilite de lege sau de părţi. Nulitatea are menirea să restabilească, pe cât este posibil, situaţia juridică a părţilor şi a terţilor existentă la momentul încheierii actului, motiv din care, nulitatea trebuie să opereze nu numai pentru viitor, ci şi pentru trecut, cu efect retroactiv. Retroactivitatea este înlăturarea efectelor actului juridic care s-au produs între momentul încheierii actului şi acela al desfiinţării lui. Retroactivitatea este consecinţa necesară a sancţiunii nulităţii, or nulitatea nu şi-ar putea realiza finalitatea dacă ar permite să existe, chiar şi numai pentru trecut, efecte ale actului juridic contrar legii sau voinţei părţilor.

După cum s-a menționat, antecontractul de vânzare cumpărare din 05.04.2020 este lovit de nulitate absolută și respectiv părţile actului juridic urmează să ajungă în situaţia care exista înaintea încheierii actului, pornind de la regula repunerii părţilor în situaţia anterioară– restitutio in integrum.

În atare circumstanţe și reieșind din probele administrate, instanța de judecată aplicînd prevederile nominalizate supra va încasa din contul lui Asandi Ion în beneficiul lui Grosu Vasile a sumei de 19000(nouăsprezece mii) euro achitată în baza antecontractului de vânzare-cumpărare din 05.04.2020 ca efect al constatării nulității absolute a antecontractului de vânzare-cumpărare din 05.04.2020 încheiat între Asandi Ion și Grosu Vasile.

Conform art. 94 alin. (1)CPC *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut cîștig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.*

Subsecvent, cu referire la cheltuielile de judecată reclamantul dispune de dreptul de a pretinde compensarea din contul pârâtului Asandi Ion și a cheltuielilor de judecată. Or, admiterea pretențiilor reclamantului față de pârât, denotă necesitatea admiterii prin consecință și a cererii reclamantului de compensare a cheltuielilor de judecată sub forma cheltuielilor pentru taxa de stat în mărime de 11403,10 lei, fapt probat prin ordinele de plată anexate la materialele dosarului f.d.2, f.d.26, f.d.27.

În ceea ce privește solicitarea avocatului pârâtului privind încasarea de la Grosu Vasile în beneficiul lui Asandi Ion a cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică, acestea urmează a fi respinse. Or, art.96 alin. (1) CPC, expres prevede că *„instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică..*

În conformitate cu art. 238-241 CPC,

Instanța de Judecată, în numele Legii

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite integral cererea de chemare în judecată.

Se constată nulitatea absolută a antecontractului de vânzare-cumpărare din 05.04.2020 încheiat între Asandi Ion și Grosu Vasile cu repunerea părților în situația anterioară antecontractului.

Se încasează de la Asandi Ion în beneficiul lui Grosu Vasile a sumei de 19000(nouăsprezece mii) euro achitată în baza antecontractului de vânzare-cumpărare din

05.04.2020 constatat nul, precum și a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 11403(unsprezece mii patru sute trei) lei 10 bani.

Se respinge cererea avocatului pârâtului Culeac Reul-Natalia privind încasarea de la Grosu Vasile în beneficiul lui Asandi Ion a cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în mărime de 10000(zece mii) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei *****.

Dispozitivul hotărârii judecătorești se comunică participanților la proces, prin expedierea lui la adresa cunoscută de către instanța judecătorească și se publică pe pagina web – „https://jun.instante.justice.md/”.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul ***Lilia Potînga***